

NABIEGNAĆ (3) *vb pf*

a jasne; e prawdopodobnie jasne (tak w biegać itp.).

fut 3 sg nabiegnie (1). ◇ 3 pl nabiegną (1). ◇ *praet* 3 sg n nabiegło (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. nabiegać.

1. Zgromadzić się w wielkiej ilości; tu żartobliwie o zawszonej głowie [*podmiotu czego, orzeczenie: 3 sg n*] (1) : Szczelz łeb choiay páznokty/ nie maźli grzebieniá. A pewnie gdzye włápiśz/ zá vchem Ieleniá. Dołyć tego nábiegło/ w ty głuche zapułyty/ Podobnoś nie polował *RejZwierz* I39v.

2. Napłynąć [*podmiot: czego, orzeczenie: 3 sg*] (1) : Też gdy na ktore mieścze nabiegnie krwie/ tak iż ono mieścze nałinieie *FalZioł* II 8c.

3. Obrzmić, napęlić się (o stanach chorobowych) (1) : zwięż mu [*koniowi*] nogę nád krźczycámi [...] iż mu nogá oćieczce/ thedy guzy krźczyc nábiegną: weźmiśz rośpalone żelázo/ á przepal ony guzy *SienLek* 182v.

Formacje współrdzenne cf BIEŻEĆ.

Cf NABIEGLY